

5. Доронин А.И. Бизнес-разведка. 4-е издание. М: «Ось-89», 2007. – 526 с.
6. Закон України «Апро захист інформації в інформатизованих системах» від 05.07.1994 р.
7. Закон України «Про інформацію» від 02.10.1992р.
8. Закон України «Про науково-технічну інформацію» від 25.06.1993 р.
9. Організаційно-правові основи захисту інформації з обмеженим доступом: Навч. посібник / А.Б. Стоцький, О.І. Тимошенко, А.М. Гуз та ін.; за заг. Ред. В.С. Сідака. - К.: Вид-во Європ. Ун-ту, 2006. – 232 с.
10. Позднишев Є.В. Інформаційно-аналітичне забезпечення безпеки підприємництва «методи та їх застосування»: Навч. посібник. Книга 1.-К.: Видавець Позднишев, 2007 р. - 76 с.
11. Постанова Кабінету Міністрів України «Про перелік відомості, що не становить комерційної таємниці» від 09.09 1993 р. (№ 611).
12. Романчев Н.Р., Нежданов І.Ю. Конкурентная разведка. Практический курс – М.: «Ось - 89», 2007. – 272 с.
13. Чергенець Е.В., Зайцев А.В., Позднишев Є.В. Інформаційно-аналітичне забезпечення безпеки підприємництва «Збір та пошук інформації»: Навч. посібник. Книга 2. – К.: Видавець Позднишев 2007. – 74 с.

ПРИСЯЖНИК Сергій

слухач магістратури за спеціальністю

«Державна служба»

(науковий керівник: к.е.н., доцент кафедри державного і муніципального управління Попович Т.М.)

ОРГАНІЗАЦІЯ ДОЗВІЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В СИСТЕМІ РЕГУЛЮВАННЯ ЕКОНОМІЧНИМ РОЗВИТКОМ АДМІНІСТРАТИВНОГО РАЙОНУ

Забезпечення економічної стабільності держави, належного економічного розвитку адміністративних регіонів, ефективного розвитку підприємництва та формування конкурентоспроможного вільного ринку є

одним із провідних завдань держави. Безумовно, що цьому якнайкраще сприятиме створення державою належних умов для реалізації особами права на підприємницьку діяльність.

Однією з важливих передумов розвитку підприємницької діяльності є належне правове та організаційне забезпечення видачі органами публічної адміністрації дозволів на здійснення такої діяльності. Таке завдання вирішується в рамках формування дозвільної системи та організації дозвільної діяльності у сфері господарської діяльності. Відповідно до чинного законодавства [2], дозвільна система у сфері господарської діяльності є сукупністю урегульованих законодавством відносин, які виникають між дозвільними органами, державними адміністраторами та суб'єктами господарювання у зв'язку з видачею документів дозвільного характеру, переоформленням, видачею дублікатів, анулюванням документів дозвільного характеру. Основними принципами державної політики в питаннях організації дозвільної системи у визначено: захист прав, законних інтересів суспільства, територіальних громад та громадян, життя громадян, охорона навколишнього природного середовища та забезпечення безпеки держави; розвиток конкуренції; прозорість процедури видачі документів дозвільного характеру; додержання рівності прав суб'єктів господарювання під час видачі документів дозвільного характеру; відповідальність посадових осіб дозвільних органів, державних адміністраторів та суб'єктів господарювання за порушення вимог законодавства з питань видачі документів дозвільного характеру; зменшення рівня державного регулювання господарської діяльності; установлення єдиних вимог до порядку видачі документів дозвільного характеру.

Законодавством України [2] встановлено ряд вимог до дозвільної діяльності у сфері господарської діяльності. Зокрема визначено відносини, які регулюють, виключно законами, а саме: необхідність одержання документа дозвільного характеру; дозвільний орган, уповноважений видавати документ дозвільного характеру; платність або безоплатність видачі документа дозвільного характеру; строк прийняття рішення про видачу або відмову у видачі документа дозвільного характеру; вичерпний перелік підстав для відмови у видачі та

анулювання документа дозвільного характеру; можливість набуття суб'єктом господарювання права на провадження певних дій щодо здійснення господарської діяльності за декларативним принципом.

Документом дозвільного характеру вважається документ, який дозвільний орган зобов'язаний видати суб'єкту господарювання у разі надання йому права на провадження певних дій щодо здійснення господарської діяльності або видів господарської діяльності та/або без наявності якого суб'єкт господарювання не може проваджувати певні дії щодо здійснення господарської діяльності або видів господарської діяльності. Окрім дозволів, до документів дозвільного характеру належить також висновок, рішення, погодження, свідоцтво або інший документ, який надає право на зайняття господарською діяльністю.

До елементів дозвільної системи відносяться: суб'єкти дозвільних правовідносин; об'єкти, щодо яких ці відносини виникають, а також особливий порядок діяльності приватних осіб та органів місцевої адміністрації (дозвільна процедура).

Важливим елементом дозвільних відносин є дозвільна процедура, тобто порядок вчинення дій, що здійснюються суб'єктами господарювання, державними адміністраторами та дозвільними органами під час проведення погодження (розгляду), оформлення, надання висновків тощо, які передують отриманню документа дозвільного характеру. Процедура отримання документів дозвільного характеру деталізується за такими стадіями:

1. Звернення із заявою про надання документа дозвільного характеру.
2. Розгляд дозвільним органом представлених документів.
3. Прийняття рішення в адміністративній справі щодо надання документів дозвільного характеру.
4. Видача суб'єкту господарювання документу дозвільного характеру.

Як свідчать дослідження Міжнародної Фінансової Корпорації [1], можливість отримання документа дозвільного характеру в Україні є один з основних бар'єрів для розвитку бізнесу в Україні, оскільки суб'єкти господарювання постійно стикаються із неоднозначними, неузгодженими і суперечливими вимогами та нормами, що створюють можливості для

ухвалення органами публічної адміністрації незаконних рішень і отримання неофіційних платежів. Це зумовлює ситуацію, за якої кількість порушень прав суб'єктів господарювання, особливо у сфері отримання документів дозвільного характеру, невпинно зростає. Перешкоди при отриманні документів дозвільного характеру мають як правовий так і організаційний характер. До перешкод правового характеру необхідно віднести: 1) численні колізії та суперечності у нормативно-правовому регулюванні дозвільної системи у сфері господарської діяльності; 2) розвиток дозвільного законодавства без врахування положень нормативних актів, що регулюють надання адміністративних послуг органами публічної адміністрації; 3) складність та непрозорість дозвільної процедури; 4) невпорядкованість законодавчих положень щодо оплати документа дозвільного характеру. До організаційних перешкод у реалізації права на підприємницьку діяльність належать: недоліки у організації роботи дозвільних центрів; низький рівень поінформованості підприємців про дозвільні процедури.

Забезпечення прав суб'єктів господарювання у відносинах з органами місцевої влади ш питань отримання документів дозвільного характеру, тісно пов'язане із покращенням діяльності дозвільних органів. Серед практичних заходів, які можуть сприяти покращенню роботи дозвільного центру, варто особливу увагу приділити: удосконаленню нормативного забезпечення роботи дозвільного центру, зокрема, удосконаленню положень про дозвільні центри, ухваленню регламенту роботи; у дозвільних центрах, які обслуговують велику кількість підприємців, доцільно створити рецепцію; збільшенню часу для прийняття від суб'єктів господарювання заяв про видачу документів дозвільного характеру; забезпеченню впорядкування черги; забезпеченню надання супутніх послуг господарського характеру, зокрема, банківських послуг, послуг поштового зв'язку, телефонних послуг, тощо; покращення інформаційного забезпечення роботи дозвільного центру; покращенню фінансового забезпечення роботи дозвільного офісу.

Література:

1. Отримання дозволів у підприємницькій діяльності / Лиско Г. О., Сало Л. Б., Хлібороб Н. Є., Школик А. М. – Львів, 2011. – 150 с.

2. Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності: Закон України від 06.09.2005 № 2806-IV (зі змінами від 07.12.2014, підстава 1252-18) / [Електронний ресурс] - Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/2806-15>

3. Центри надання адміністративних послуг: створення та організація діяльності: Практичний посібник / [Бригілевич І. І., Ванько С. І., Загайний В. А., Коліушко І. Б., Курінний О. В., Стоян В. О., Тимощук В. П., Шиманке Д.] / За заг.ред. Тимощука В. П. – Київ: СПД Москаленко О. М. – 2010. – 440 с.

РАДИНСЬКА О.С.

слухачка магістратури за спеціальністю

«Державна служба»

(науковий керівник: к.е.н., доцент кафедри

державного і муніципального управління Лаврів Л.А.)

ІМПЛЕМЕНТАЦІЯ ПРОГРАМНО-ЦІЛЬОВОГО ПІДХОДУ В УПРАВЛІННІ СОЦІАЛЬНИМ ЗАХИСТОМ НАСЕЛЕННЯ АДМІНІСТРАТИВНОГО РАЙОНУ

Практичне застосування програмно-цільового підходу до розробки програм соціально-економічного розвитку як на державному, так і на регіональному рівнях є одним із дуже важливих елементів управління, особливо в кризових та посткризових умовах. На базі системного підходу в 90-ті роки в нашій країні було розроблено концепцію програмно-цільового управління, яке охоплювало державне управління економікою та реалізацію конкретних проектів. Завдяки централізованому підходу до управління, домінуючого на той час, була розроблена ефективна система інтеграції цілей на різних рівнях управління економікою. Результатом практичного застосування програмно-цільового підходу стало створення численних цільових комплексних програм, спрямованих на інтеграцію територіального, галузевого та цільового принципів управління в рамках вирішення загальнодержавних завдань.

Цільові програми являють собою ув'язаний за ресурсами, виконавцями та строками здійснення комплекс науково-дослідних,